

Dynaburg den 9 Sept.

Egen min Mary!

Nu hafva vi rest ett dygn, och rasta här fyra timmar. En lycka var att komma ifrån P.burg, folket var alldeles oregerligt, emedan alla menniskor trakterade dem.

Jag kände mig åter illamående, men det var endast mina nerver, som började förslappas efter den onaturliga spänningen under flere dygn. Nu sedan jag ett dygn fått vara ifred, känner jag mig åter helt kry.

Huru kom du min egen vän tillrätta med allt det myckna bråket i vårt quarter, det var bra att du åtminstone hade Uno till hjälp. Huru befinna sig alla på Kustö. Jag har dig, Majsu och Viktor, alla gånger jag öppnar min portefeuilles, för ögonen. När jag kommer hem hafva de vuxit till sig, och Vicku kan redan säga pappa. Men det är bäst att ej tänka alltför mycket på dem, annars kunde jag få hemlängtan, och det duger åter alls icke.

Friskt mod och lätt sinne måste du hafva, som äfven har andra att uppmuntra.

Jag vill äfven beskrifva för dig huru vi lefva i vår vagn. Utom 3^e och 4^e Komp. Officerare hafva vi Rancken och Pippi med oss.

Rancken har med sig en äkta finsk matsäck, hvarifrån vi alla frukostera, men hafva kommit öfverens att småningom fylla den i städerna vi genomresa. I morgon komma vi till Wilna, der gå vi alla i badstuga, ty de ryska vagonerna äro så smutsiga att man blir svart, när man rör vid väggen. Resten av tiden pratas det, och sofs betydligt tillsvidare, men snart blir det väl svårt.

Alldeles onödigt hade man skrämt upp oss med så få platser, hvaroch en kan disponera ofver två, och således sofva helt bekvämt med dyna och schlafrock. Den senare är bra bekväm, blott man alltid skulle få den med sig, så vore det ingen nöd, men det berättades i Pburg, att kavalleriet när det gick ifrån **Ungheni**, fick lämna sin tross der, emedan vägarna voro så dåliga.

Alexejs hustru och barn voro här honom till mötes, två små flickor hade han, och gumman såg allt litet ängslig ut, men tröstade sig ändå något när hon fick 10 rbl på gubbens lön.

(9 Sept. forts.)

Måtte vi nu endast få bättre väder, det stormar och regnar alldeles för-
tvivladt, i Pburg blefvo vi redan våta på vägen till jernvägsstation.

Folket har det bättre här, emedan de resa i 3^e kl. vagnar, men bra trångt
är det ändå.

Här träffade vi de första kompanierna och Ramsay berättade att hans fri-
errinna bedt underrätta mig om att jag får brev ifrån dig i Biällostok och
Ungeni.

Tack på förhand min egen älskling. Jag skall äfven underhålla dig så flitigt
som möjligt med bref, men inte blifva de så långa som detta. Adieu egen Mary,
kyss barnen många gånger, lilla ^{*}Mamma äfvenså, och helsa Tuokila mamma, såväl
som ^{**}Korsnäsorna om du ser till dem.

Adieu, håll dig frisk och rask som det anstår en finsk krigares hustru.
Adieu älskling, Eugène

Fänriken sitter här bredvid och ristar, samt ber så mycket helsa.

* Eugen B:s svärmor, Maria A. v. Willebrand f. v. Daeha
* * E. B:s syster Ida g. Rehbindet & hennes man
Sten Otto R.